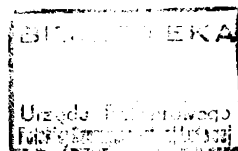

URZĄD PATENTOWY

A47c 5/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

34g 5/04

Nr 20489.

Kl. 34 g, 1/09.

Anton Lorenz
(Berlin, Niemcy).**Krzesło ze sprężystych giętych prętów.**Zgłoszono 7 marca 1933 r.
Udzielono 13 września 1934 r.

Krzesła ze sprężystych giętych rur lub prętów metalowych są dotychczas wykonywane w ten sposób, iż ramę wytwarza się z pręta lub rury przez wygięcie w kilku miejscach, przyczem rama ta przy miejscu przejścia na oparcie do pleców tworzy pewien kąt, w celu naprężenia siedzenia lub przymocowania płyty siedzeniowej.

W innej postaci wykonania płyta siedzeniowa jest przymocowana do ramy, składającej się z jednej części, zapomocą klamer lub podobnych ogniów. Wreszcie znane są krzesła, w których rama składa się z dwóch ciągłych i w kilku miejscach wygiętych części, nasuniętych lub wsuniętych jedna w drugą.

Istota wynalazku polega na tem, że krzesło składa się zasadniczo z trzech po-

łączonych części, przyczem każdy łącznik mocuje jednocześnie trzy części. Dolna część ramy tworzy stojak krzesła i jest wygięta w postaci pałaka ze sprężystego materiału. Górna część ramy tworzy oparcie, jak również poręcz. Do górnej części ramy mogą być przymocowane odpowiednie pręty, płyty, kraty i t. d., w celu wzmocnienia lub zapewnienia większej wygody. Siedzenie składa się z mocnej płyty albo też z ramy, obciągniętej materiałem lub wyściełanej. Łączniki części ramowych są tak wykonane, aby jednocześnie służyły do przymocowania siedzenia. Części ramowe i siedzenie mogą być zapomocą łączników ześrubowane, znitowane lub w inny sposób połączone. Kształt łączników jest rozmaity odpowiednio do ich celu. Jest również moż-

liwe połączenie trzech części krzesła w prosty sposób, np. zapomocą ześrubowania, znitowania i t. d. bez stosowania osobnych łączników, przyczem śruby, nitki i t. d. zastępują wprost łączniki względnie one je tworzą. Górna część ramy krzesła może być wykonana ze słabszego, a także z niesprężystego materiału, np. z drzewa, aluminium i t. d.

Przy wykonywaniu sprężystych krzeseł według wynalazku otrzymuje się tę znaczną korzyść, iż duże, a zatem zabierające dużo miejsca części rurowe są zbędne. Dzięki łącznikom trzech części krzesła uzyskuje się możliwość dostarczania krzeseł w stanie rozebranym i części te mogą być w razie potrzeby z łatwością zestawione. Ponieważ sprężysty materiał musi być wysokiej wartości, jest on zatem także drogi. Ażeby zaoszczędzić na tym materiale, trzeba go tylko tam stosować, gdzie jest to niezbędne. Dolna część ramy krzesła musi przejmować obciążenia sprężystości. Natomiast górna część ramy może nie spełniać tego zadania i dlatego może być wykonana również z tańszego i niesprężynującego materiału. Krzesło może posiadać wszystkie części, zapewniające wygodę, pożądaną jest jednak znaczne potanień jego wyrobu, ażeby mogło ono konkurować w cenie ze zwykłym krzesłem drewnianym. Zalety sprężystego materiału ze względu na wygodę z jednej strony, a tanią materiał drzewnianego z drugiej strony muszą się wzajemnie uzupełniać.

Na rysunku są uwidocznione tytułem przykładu rozmaite postacie wykonania krzeseł i łączników, a mianowicie krzesła są przedstawione na fig. 1 — 4, 7 i 8 perspektywicznie, a na fig. 5 i 6 — części ramy krzeseł w widokach z boku. Fig. 9 i 10 przedstawiają łącznik obydwóch części ramy i siedzenia w przekrojach, a fig. 11 — 15 — miejsca połączeń części ramy i siedzenia w perspektywie.

Fig. 1 przedstawia krzesło, w którym

obydwie części ramy *a* i *b* oraz siedzenie *d* są w każdym miejscu stykania z mocowane zapomocą jednego łącznika *c*. Pałak *b* jest odpowiednio wygięty, płyta *f* tworzy oparcie.

Fig. 2 przedstawia krzesło, w którym górna część ramy *b* tworzy oparcie dla rąk i pleców. Obydwie części *a* i *b* ramy, jak również siedzenie *d* są z mocowane zapomocą wspólnych łączników *c*. Obydwie części *a* i *b* są wprowadzone do łączników z góry i z dołu.

Fig. 3 przedstawia krzesło podobne do fig. 1, jednak tutaj obydwie części *a* i *b* ramy są wprowadzone do łączników z przodu. Łączniki *c* znajdują się przy siedzeniu *d*.

Fig. 4 przedstawia krzesło, w którym łączniki *c* łączą również wszystkie trzy części krzesła jednocześnie. Obydwie części *a* i *b* ramy są wprowadzane z boku do łączników pod siedzeniem.

Fig. 5 i 6 przedstawiają część ramy krzesła, w którym łącznik *c* łączy trzy części krzesła jednocześnie lub jest zastąpiony wprost przez śruby.

Fig. 7 przedstawia krzesło, w którym górna część ramy *b* jest podparta prętami *e*.

Fig. 8 przedstawia krzesło, w którym górna część *b* ramy jest przymocowana z dwóch stron do osobnej ramy *g*, tworzącej oparcie dla pleców. Pręty *e* wzmacniają ramę *g*.

Fig. 9 przedstawia łącznik *c*, który zapomocą wewnętrznego gwintu łączy obydwie części ramy *a* i *b*.

Fig. 10 przedstawia łącznik *c*, który łączy jednocześnie obydwie części ramy *a* i *b* oraz siedzenie *d*.

Według fig. 11 łącznik *c* łączy jednocześnie siedzenie *d* i obydwie części ramy *a* i *b*, przyczem części te są zaopatrzone w gwint zewnętrzny.

Fig. 12 przedstawia inną postać wykonania łącznika *c*. Koniec górnej części *b* ramy wchodzi w otwór łącznika. Dolna

część *a* ramy jest nasadzona na czop łącznika *c*.

Fig. 13 przedstawia łącznik *c* w postaci litery T.

Fig. 14 przedstawia łącznik *c*, w który są wprowadzone końce obydwóch części ramy *a* i *b*, wygięte w postaci ćwierci koła.

Według fig. 15 obydwie części ramy *a* i *b* są zaagięte na końcach i spłaszczone. Końce te są połączone z umieszczonem pomiędzy niemi siedzeniem *d* zapomocą śrub, nitów *c* lub podobnych ogniw.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Krzesło z ramą ze sprężystych giętych prętów, zestawioną z dwóch części, znamienne tem, że części te (*a*, *b*) oraz siedzenie (*d*) stykają się w dwóch miej-

scach, czyli z każdej strony w jednym miejscu, w którem są zmocowane zapomocą jednego wspólnego łącznika (*c*).

2. Krzesło według zastrz. 1, znamienne tem, że łącznik (*c*) posiada trzy ramiona, podtrzymujące każdą część (*a*, *b*) ramy oraz siedzenia (*d*).

3. Odmiana krzesła według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że górna część ramy (*b*) jest utworzona z niesprężystego materiału.

4. Krzesło według zastrz. 1 — 3, znamienne tem, że na górnej części ramy (*b*) są umocowane osobne pręty (*e*), płyty (*i*) lub ramy (*g*).

Anton Lorenz.

Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

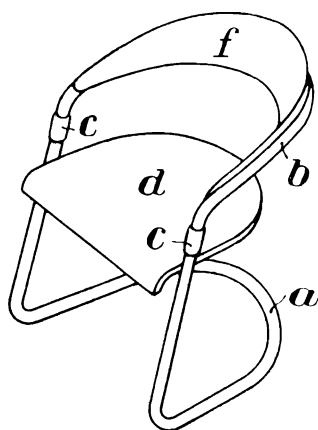

Fig. 2.

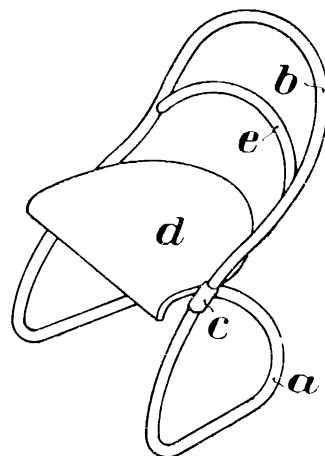

Fig. 3.

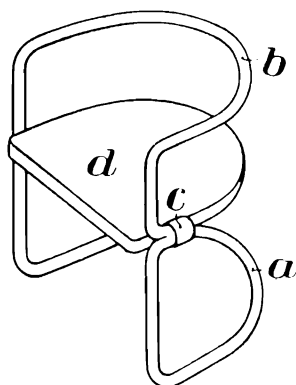

Fig. 4.

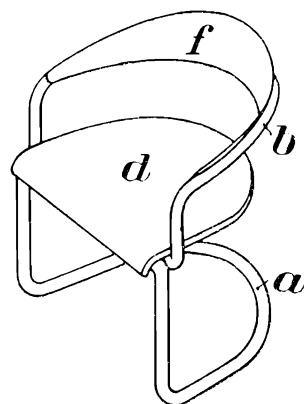

Fig. 5.

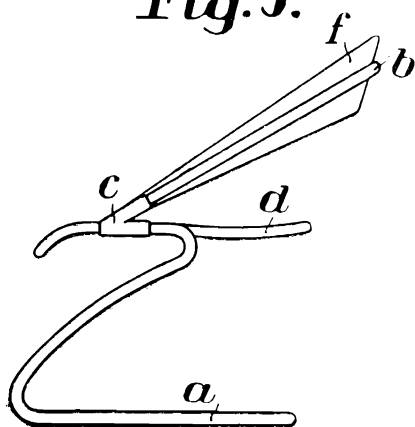

Fig. 6.

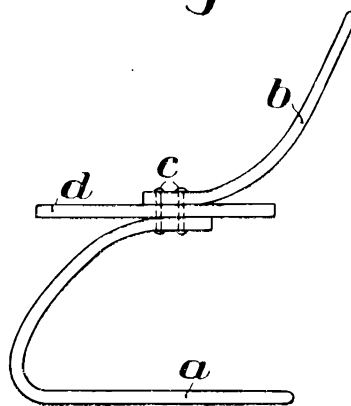

Fig. 7.

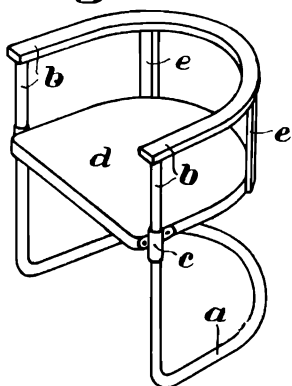

Fig. 8.

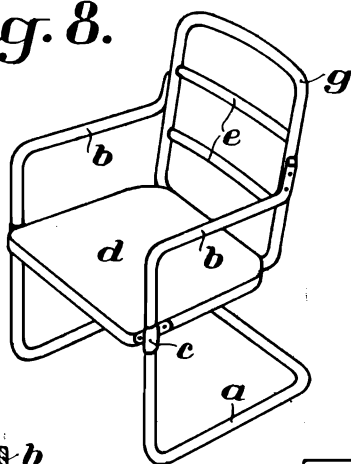

Fig. 9.

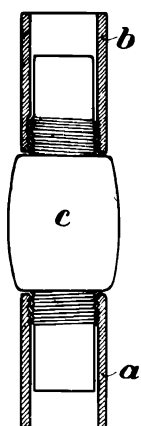

Fig. 10.

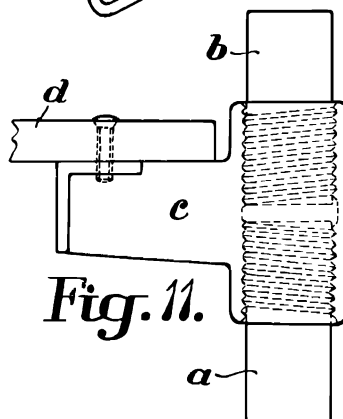
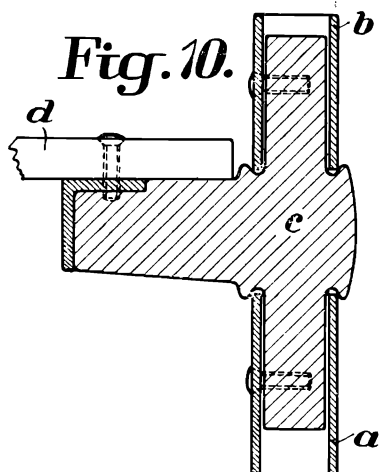

Fig. 11.

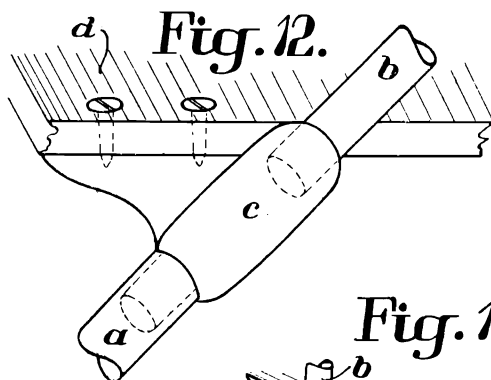

Fig. 12.

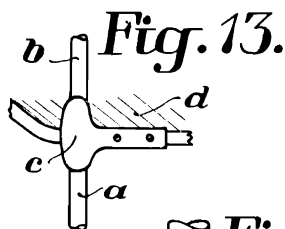

Fig. 13.

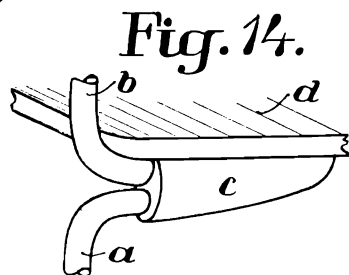

Fig. 14.

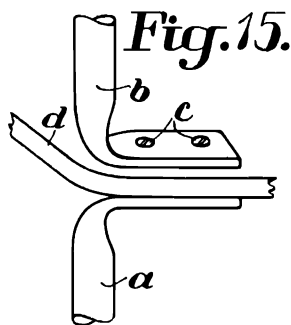

Fig. 15.